

MEDITAȚIE

de Diana-Florina Cosmin



Viata în 30 de secunde

Cel mai greu e să vorbești despre tine. Nu să umpli liniștea cu mărunțișuri și gargară, ci să te prezinți coerent și succint, să te vinzi fără să pară că te vinzi și să ieși în evidență fără să pară că vrei să atragi atenția. Că nimic nu se mai vinde fără componenta de-a dreptul magnetică numită „poveste” știm deja, ne-o reamintesc reclamele, campaniile și superofertele care ni se dezvăluie la tot pasul, zornăind, pălpâind și ademenindu-ne în pătrățelul lor, pentru a ne convinge că, dintr-o mie de alternative semi-identice, doar ele oferă acel „0,00001” în plus. Și, la fel ca detergenții, ciocolata și săpunurile care se luptă pentru un loc în coșul nostru de cumpărături, cam asta facem și noi în încercarea de a obține un job, o promovare sau orice contează pentru noi: încercăm să-i aducem în „pătrățelul” nostru pe oamenii de care depind viitorul și carierele la care visăm.

Ne-am obișnuit să scriem CV-uri adormitoare, expediate cu o siguranță de sine proporțională numărului de pagini și să recităm la interviuri, întâlniri și negocieri formulări consacrate, stas, pe care le investim cu rolul de „*Sesam deschide-te*”, având convingerea știrbă că oamenii cu care dialogăm asta vor să audă. Uităm că, la fel cum nouă ne fuge privirea între bannere multicolore și schimbăm canalul dacă durează prea mult calupul de publicitate, și cei din jurul nostru suferă de același deficit de atenție. La fel cum uităm că rareori așezăm în coș produsele cu oferte banale și standard și că reușita aparține celor care ne fac să întindem mâna către raft.

Am înțeles că timp de 30 de ani m-am „vândut” total ineficient când am citit, într-o carte de business, principiul celor 30 de secunde. Mai mulți autori își dispută parternitatea conceptului, care este eliberator de simplu: dacă ai avea doar 30 de secunde să-ți „vinzi marfa” persoanei de care depinde viitorul tău, ce ai spune despre tine? N-ai avea timp să-i arăți CV-ul, să-i povestești despre masterate și doctorate, despre deceniile de experiență sau despre toate lucrurile extraordinare pe care le-ai făcut. Nu, în 30 de secunde - pe ceas - n-ai putea decât să rostești, cât mai clar și firesc, maximum patru fraze despre tine. Alese cu grijă și, contrar a tot ce ai învățat până acum, fără nimic „stas”. Dimpotrivă. Patru fraze care să cuprindă, clar, concis și atrăgător, exact ce ești tu, ca un pitch făcut atât cât durează să urce liftul între două etaje.

M-am gândit timp de o lună la pitch-ul meu. L-am scris, l-am rescris și l-am cronometrat, gândindu-mă cum m-aș prezenta dacă m-aș nimeri, la un moment dat în viața asta, în același lift cu un un personaj pe care visez să-l intervievez, un om pe care-l admir din copilărie sau un publisher căruia vreau să-i „vând” talentul meu. La capătul multor deliberări, am ajuns la o formă (aproape) finală: mă numesc Diana-Florina Cosmin și vocația mea este să privesc oamenii și lucrurile, să văd legăturile invizibile dintre ele și să le prezint într-o formă la care nu s-a mai gândit nimeni până acum. Astfel încât cei care mă citesc să simtă emoția unei mici descoperiri.

Tu ce ai spune despre tine, în 30 de secunde?